

Fot. Krzysztof Orzechowski

Prezes Zarządu Głównego ZKRPIBWP JANUSZ MAKSYMOWICZ

Urodził się 27 października 1930 r. w Warszawie, w rodzinie patriotycznej. Ojciec był legionistą, należał do Związku Strzeleckiego. Wybuch II wojny światowej zastał Janusza Maksymowicza w Warszawie.

W czasie okupacji niemieckiej chodził do szkoły powszechnej i razem z ojcem (po jego powrocie z kampanii wrześniowej) wstąpił do AK. Kolportował biuletyn informacyjny, a następnie działał w Zgrupowaniu „Sosna”, kompanii Szturmowej P-20, nosił pseudonim „Janosz”.

Po aresztowaniu ojca J. Maksymowicz podjął pracę w warsztacie ślusarskim, a następnie w firmie chemicznej produkującej świece i pastę do podłóg, aby utrzymać rodzinę.

W Powstaniu Warszawskim walczył na Starówce, gdzie walki były szczególnie zacięte i trudne. Po upadku Starówki wraz z oddziałem przeszedł kanałami do Śródmieścia Płn., gdzie dalej walczył w rejonie Kruczej, aż do upadku Powstania.

Po wojnie kontynuował naukę w Gimnazjum Mechanicznym. Pracę rozpoczął w Zakładach Mechanicznych „Ursus”, a następnie w Państwowym Instytucie Wydawniczym i w P.S.W. „Dom Książki”, kontynuując naukę w li-

ceum. Po maturze otrzymał nakaz pracy w resorcie handlu zagranicznego – początkowo w C. Hartwig – Międzynarodowi Spedytorzy, a następnie w Polskim Towarzystwie Handlu Zagranicznego „Varimex”, w którym pracował do emerytury do 1998 r.

W tym samym roku włączył się do działalności kombatanckiej w środowiskach Armii Krajowej. Przez wiele lat był prezesem Koła ZKRPIBWP na Ursynowie, a następnie wiceprezesem Mazowieckiego Zarządu Wojewódzkiego. W 2018 r. został wybrany na prezesa tego Zarządu Wojewódzkiego oraz wiceprezesa Zarządu Głównego.

Po śmierci prezesa kmr. Henryka Leopolda Kalinowskiego w grudniu ub.r. powierzono mu funkcję p.o. prezesa, a w kwietniu 2021 r. prezesa ZG ZKRPIBWP.

Został odznaczony m.in.: Krzyżem Kawalerskim OOP, Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Armii Krajowej, Warszawskim Krzyżem Powstańcym, Krzyżem Partyzanckim, Medalem Zwycięstwa i Wolności, Odznaką Grunwaldzką, Medalem „Pro Memoria”, Medalem „Obrońcy Ojczyzny 1939-1945” oraz wieloma odznaczeniami związkowymi i organizacyjnymi, w tym odznaką „Za Wybitne Zasługi dla ZKRPIBWP” oraz Kombatancką Gwiazdą Pamięci *Polska Niepodległa 1918*.

NASZE WYWIADY

Rozmowa z prezesem Zarządu Głównego
Związku Kombatantów RP i BWP,
por. w st. spocz. JANUSZEM MAKSYMOWICZEM

TO DLA ZWIĄZKU CZAS PRÓBY

Fot. Krzysztof Orzechowski

Redakcja: *Obejmuje Pan funkcję prezesa Zarządu Głównego w nietypowej i niezwykle złożonej sytuacji, w okresie trwającej już ponad rok epidemii koronawirusa, epidemii, której skutki nie ominęły także Związku.*

Prezes Janusz Maksymowicz: To prawda, sytuacja w której powołany zostałem na prezesa Związku jest nie do pozazdrośczenia, i trudno ją porównać do jakiegokolwiek dotychczasowego okresu pracy Związku. Ale pełniąc do czasu wyboru równocześnie funkcje prezesa Koła Ursynów, prezesa Mazowieckiego Zarządu Wojewódzkiego i wiceprezesa Zarządu Głównego Związku miałem możliwość oglądu sytuacji na każdym z tych poziomów, stąd znane mi są problemy z jakimi musiały się zmierzyć, zwłaszcza w pierwszym półroczu 2020 r. W wyniku obostrzeń wynikających z pandemii ograniczona była do minimum wszelka działalność, w tym planowane przedsięwzięcia o charakterze rocznicowym, uroczystości, a także formy statutowe jak zebrania, posiedzenia, spotkania. Przeszliśmy na system pracy zdalnej, dyżurów, zminimalizowane zostały kontakty osobiste.

Pragnę z tego miejsca wyrazić słowa uznania i szacunku Zarządom i Kołom, które w najtrudniejszych chwilach pan-

demii, w porozumieniu z samorządami, organizacjami pozarządowymi, czy jednostkami OT zadbały o najbliższych – samotnych, schorowanych, pozbawionych opieki kombatantów i podopiecznych. Mamy liczne przykłady, także z Warszawy, z udziałem Prezydium ZG, dostarczania im w okresach świątecznych, i nie tylko, paczek żywnościowych, gorących posiłków oraz niezbędnych zakupów – z dostawą do domu. Z dużym odzewem spotkał się Apel Prezydium Zarządu Głównego o udział w szczepieniach COVID-19, przy czym pomocne okazało się przygotowanie, w skali Związku, list osób kwalifikujących się do szczepień. Możemy dziś powiedzieć, że w tych dniach ciężkiej próby Związek zachował tożsamość i organizacyjną zwartość.

• Zakres problemów, jakie stoją przed Panem jak i Zarządem Głównym, jest dziś jeszcze trudny do ogarnięcia. W czasie przedepidemicznym, przed Związkiem rysowało się wiele spraw wymagających rozwiązania, które, zamrożone, wymagają podjęcia stosownych decyzji.

Kilkanaście dni po moim wyborze to jeszcze za wcześnie na jakiegokolwiek deklaracje i obietnice z mojej strony. Niemniej z pewnością do priorytetów należeć będzie dbałość o warunki zdrowotne i bytowe członków, w tym np. sprawa bezpłatnych leków, dostępu do specjalistów, zapewnienie chorym i samotnym kombatantom opieki i koleżeńkiego wsparcia. Sądzę że warto będzie wrócić do idei hospicjów domowych, a także sprawdzonej w Śląskim Zarządzie Wojewódzkim sprawy „teleopieki”. Rozmawialiśmy o tym w czasie lutowego spotkania z szefem UdsKiOR min. Janem J. Kasprzykiem, który zadeklarował wsparcie Urzędu w naszych staraniach. Będziemy zabiegać o stabilizację sytuacji finansowej w Kołach podejmując starania o umożliwienie zwol-

nienia ich z dokuczliwych opłat za media. Próbą częściowego rozwiązania problemu może być np. podjęcie rozmów na ten temat ze Związkiem Miast Polskich, a lokalnie przez Zarządy Wojewódzkie i Okręgowe z miejscowymi samorządami.

Dodam jeszcze, że dostrzegam potrzebę informatyzacji i wprowadzenia systemu komunikacji wewnątrzwiązkowej opartej o pocztę elektroniczną, zwłaszcza z Zarządami Wojewódzkimi i Okręgowymi oraz z członkami ZG.

• Kolejnym problemem, z którym Pan będzie musiał się zmierzyć jest nie do końca uregulowany i budzący wiele kontrowersji status członków nadzwyczajnych. Są wypowiedzi, iż zwiększony nabór, nawet w okresie pandemii jest potrzebny. Są także głosy, aby wprowadzić dla nowo wstępujących roczny okres „kandydacki”, co pozwoli na bliższe poznanie chętnych.

To prawda, że zdania są podzielone. Przypomnę, że członkostwo to wprowadzone zostało do Statutu decyzją VI Zjazdu, budząc od początku sporo kontrowersji. Dotyczy to np. zapisu o zrównaniu praw członków nadzwyczajnych z członkami zwyczajnymi, podczas gdy podopieczni – wdowy i wdowcy po kombatantach nie mają takich uprawnień. Propozycje, „wprowadzenia okresu kandydackiego” są daleko idące i moim zdaniem wymagają przedyskutowania na poziomie ZG. W okresie od 2015 roku przyjęto ich prawie ośmiuset i praca wielu z nich oceniana jest pozytywnie. Część z nich objęła prezesurę Kół, część weszła w skład Zarządów. Dalsze decyzje w tej sprawie należeć będą, jak powiedziałem, do Zarządu Głównego.

• Pandemia dotkliwie uderzyła w ważną działalność historyczno-patriotyczną, kontakty z młodzieżą, współpracę środowisk kombatanckich, popularyzowanie w społeczeństwie tradycji Związku.

Bardzo ostre, zwłaszcza w pierwszym półroczu 2020 roku restrykcje zatrzymały przygotowania do obchodów 30. rocznicy powstania naszego Związku, w tym opublikowanie specjalnego wydawnictwa, konferencję naukową i wiele innych zamierzeń. Ograniczono się do skromnych, środowiskowych spotkań i rozmów z osobami pamiętającymi ówczesne lata, zamieszczonymi w miesięczniku „Polsce Wierni”. Mimo ogólnopolskich obostrzeń pamiętano o najważniejszych, historycznych wydarzeniach. Delegacja Zarządu Głównego uczestniczyła w składaniu kwiatów w święto 3-Maja, 8 maja, rocznicę Bitwy Warszawskiej, wybuchu Powstania Warszawskiego, Święta Niepodległości. Podobnie przedstawiciele Zarządów i Kół, w skromnej formie, włączali się w uroczystości lokalne. Przypomnę, że w rocznicę wybuchu II wojny światowej delegacja Związku uczestniczyła w Berlinie w uroczystości odsłonięcia tablicy pamiątkowej w miejscu walk polskiego żołnierza. Można mieć nadzieję, że po wygaśnięciu lub ograniczeniu pandemii, tak ważna dla kombatantów działalność zostanie stopniowo wznawiana.

• *Zgodnie ze Statutem Związku, latem 2023 roku winien odbyć się VIII Kongres Związku, poprzedzony zebraniem sprawozdawczo-wyborczymi – Kół w 2021 roku, Zarządów Wojewódzkich i Okręgowych w 2022 roku. Czy w świetle obecnej sytuacji i braku przewidywanego terminu wygaśnięcia pandemii widzi Pan możliwość realizacji tych zadań? Czy do 2023 roku, do Kongresu, przewiduje Pan przeprowadzenie korekty obecnej struktury Związku?*

Są to dwie różne sprawy. Jeżeli chodzi o kalendarz przygotowań do Kongresu, zwłaszcza przeprowadzenie w br. zebrania sprawozdawczo-wyborczych w Kołach, to myślę, że z dzisiejszego punktu widzenia i obowiązujących nadal ograniczeń będzie on trudny do obrony. Niemniej zakładając, że do końca 2021 roku większość członków będzie dwukrotnie zaszczepiona i uodporniona na koronawirusa, skumulowane zebrania obu szczebli – Kół i Zarządów Wojewódzkich i Okręgowych

uda się w 2022 roku przeprowadzić. Stąd też, moim zdaniem, termin VIII Kongresu Związku jest niezagrażony.

Jeżeli chodzi o korekty obecnych struktur Związku, to przypomnę, że już kilka lat temu podjęto decyzję o likwidacji Zarządów Okręgowych, pozostawiając – na ich prośby – najliczniejsze i mocne finansowo. Dziś część z nich zaprzestaje, z różnych powodów, działalności. Sądzę, że do Kongresu sytuacja rozwiąże się samoistnie. Dotyczy to także Kół, z których część ulega stopniowemu samorozwiązaniu, a część łączy się w silniejsze organizmy. Decyzje w tej sprawie należą do właściwych Zarządów. Ostateczne sprawy struktur rozstrzygnie VIII Kongres.

grupa inicjatywna przygotowała projekt założeń ideowych i Statutu Stowarzyszenia. Projekty zostały przesłane do konsultacji członkom Zarządu Głównego i Zarządom ZW i ZO.

Celem Stowarzyszenia, otwartego dla potomków kombatantów, ich dzieci i wnuków oraz osób, którym bliski jest etos kombatantów walczących o wolność ojczyzny oraz martyrologia więźniów hitlerowskich obozów i stalinowskich łagrów, będzie przede wszystkim kontynuacja i upowszechnienie bogatych tradycji i dziedzictwa naszego Związku, organizując, po opanowaniu pandemii, przedsięwzięć o charakterze patriotycznym, bądź konferencji popularyzatorskich związanych z kombatantkami

• *Czy biorąc pod uwagę niezwykle trudną sytuację demograficzną Związku, spotęgowaną obecną epidemią, rozważa Pan podjęcie wstępnych prac dotyczących powołania jakiejś formy kontynuacji tradycji i dziedzictwa Związku?*

Dostrzegam taką potrzebę. Mogę poinformować czytelników „Polsce Wierni”, że zaawansowane są już prace nad powołaniem Stowarzyszenia Pamięci Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych. Specjalna, kilkusobowa

tradycjami poszczególnych środowisk. Nadmieniam, że Stowarzyszenie działać będzie niezależnie od Związku, na zasadach bliskiej współpracy i współdziałania.

Uprzedzając ewentualne pytanie powiem, że nasz Związek będzie działał nadal, do odejścia ostatniego kombatanta i weterana walk o niepodległość na wieczną wartę.

• *Dziękuję za rozmowę.*

MICHAŁ IZDEBSKI

O TYM WARTO WIEDZIEĆ

POMOC DLA KOMBATANTÓW I OFIAR REPRESJI

Osoby, które brały udział w wojnach, działaniach zbrojnych i powstaniach narodowych, wchodząc w skład formacji wojskowych lub organizacji walczących o suwerenność i niepodległość Rzeczypospolitej Polskiej, mają prawo do zasiłków i ulg. Dotyczy to także żołnierzy zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianych w latach 1949-1959 w kopalniach węgla, kamieniołomach i zakładach rud uranu, z poboru z 1949 r., wcielonych do nadkontyngentowych brygad Służby Polsce i przymusowo zatrudnianych w kopalniach węgla lub kamieniołomach czy przymusowo zatrudnianych w batalionach budowlanych w latach 1949-1959.

DODATKI FINANSOWE

Osoby uprawnione, pobierające już emeryturę lub rentę, mają prawo do:

- dodatku kombatanckiego, który wynosi 239,66 zł miesięcznie (dla żołnierzy górników jest to świadczenie pieniężne tej samej wysokości),
- dodatku kompensacyjnego – 35,95 zł miesięcznie (nie otrzymują go wdowy po żołnierzach górnikach),
- ryczałtu energetycznego (także dla wdów lub wdowców po uprawnionych) w wysokości 179,81 zł.

Nauczyciele, którzy w czasie okupacji prowadzili tajne komplety albo przed 1 września 1939 r. nauczali w języku polskim w szkołach polskich na terenie III Rzeszy oraz Wolnego Miasta Gdańska, mogą się starać o dodatek za tajne nauczanie. To 239,66 zł miesięcznie.

Uprawnionym do dodatku kombatanckiego i za tajne nauczanie przysługuje tylko jeden z nich.

Świadczenie pieniężne dla osób deportowanych do pracy przymusowej oraz obozów pracy III Rzeszy i ZSRR (w maksymalnej wysokości 239,66 zł) przysługuje za każdy pełny miesiąc pracy przymusowej, nie więcej jednak niż za dwadzieścia miesięcy. W przypadku wywiezienia musi to być co najmniej sześć miesięcy. Świadczenia nie dostaną pobierający dodatek za tajne nauczanie lub dodatek kombatancki.

Powyższe świadczenia wypłacane są z emeryturą lub rentą.

Na świadczenie w wysokości dodatku kombatanckiego oraz ryczałtu energetycznego i dodatek kompensacyjny mogą liczyć kombatancki i ofiary represji, które spełniają wszystkie te warunki: nie mają prawa do renty lub emerytury ani prawa do uposażenia w stanie spoczynku albo uposażenia rodzinnego, nie osiągają dochodów z tytułu pracy, pozarolniczej lub rolniczej działalności gospodarczej, osiągnęły wiek: kobiety – 55 lat, mężczyźni – 60 lat.

POMOC OKRESOWA I JEDNORAZOWA

Szef UdsKiOR może przyznać jednorazową lub okresową pomoc pieniężną osobom posiadającym uprawnienia kombatanckie oraz wdowom lub wdowcom po nich, znajdującym się w trudnej sytuacji materialnej, zdrowotnej oraz w związku z zaistnieniem zdarzeń losowych. Uwaga! Wdowy i wdowcy mogą otrzymać tylko pomoc jednorazową.

Pomoc jednorazowa jest przyznawana do wysokości 150% najniższej emerytury (1876,32 zł). Pomoc przeznaczona na częściowe pokrycie kosztów zakupu wózka inwalidzkiego, sprzętu rehabilitacyjnego, wyrobów medycznych lub dostosowanie pomieszczeń mieszkalnych do rodzaju niepełnosprawności jest przyznawana do wysokości 300% najniższej emerytury (3752,64 zł). Wsparcie jednorazowe przyznawane jest nie częściej niż raz na 12 miesięcy.

Pomoc okresową do wysokości 100% najniższej emerytury miesięcznie (1250,88 zł) potrzebujący otrzymują na zaspokojenie potrzeb bytowych i ochronę zdrowia w przypadku długotrwałej choroby powodującej wzrost kosztów utrzymania, zakupu leków, środków opatrunkowych oraz dojazdów do szpitali, lekarzy czy na rehabilitację. Wsparcie jest przyznawane również na usługi pielęgnacyjne niezbędne ze względu na wiek i stan zdrowia. Osoby, które mają uprawnienia kombatanckie mogą otrzymać dofinansowanie na opłacenie lektora dla ociemniałych kombatanatów będących inwalidami wojennymi.

Pomoc okresową jest przyznawana maksymalnie na sześć miesięcy i nie częściej niż raz na 12 miesięcy. Wnioski składa się do szefa UdsKiOR.

PROGI DOCHODOWE

Pomoc jednorazowa jest przyznawana, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej nie przekroczy 220% najniższej emerytury (obecnie 2751,94 zł), a dochód na osobę w rodzinie osoby uprawnionej nie przekroczy 150% najniższej emerytury (obecnie 1876,32 zł). Może być ona przyznana, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza 300% najniższej emerytury (3752,64 zł), w przypadku gdy wnioskodawca pobiera rentę inwalidy wojennego lub wojskowego, jest osobą całkowicie niezdolną do pracy i samodzielnej egzystencji.

Pomoc okresowa może być przyznana, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej nie przekracza 150% najniższej emerytury (1876,32 zł), a dochód na osobę w rodzinie nie przekracza 100% najniższej emerytury (1250,88 zł).

Szef UdsKiOR może także udzielać pomocy pieniężnej ze środków budżetowych znajdującym się w trudnej sytuacji życiowej osobom deportowanym do pracy przymusowej, żołnierzom górnikom oraz cywilnym niewidomym ofiarom działań wojennych.

DLA DZIAŁACZY OPOZYCJI

Działaczom opozycji antykomunistycznej lub osobom represjonowanym z powodów politycznych przysługuje świadczenie w wysokości 460,50 zł (od 1 marca 2021 r.) miesięcznie. Przeznaczone jest dla:

- działaczy opozycji, którzy od 1 stycznia 1956 r. do 4 czerwca 1989 r. łącznie przez co najmniej 12 miesięcy działali – w ramach zorganizowanych struktur lub we współpracy z nimi – na rzecz odzyskania niepodległości i suwerenności lub respektowania praw człowieka, mimo grożącej za to odpowiedzialności karnej. Nie wlicza się okresu, kiedy niezależny ruch studencki lub związkowy był legalny;

- represjonowanych z powodów politycznych, którzy od 1 stycznia 1956 r. do 31 lipca 1990 r. byli m.in. więzieni, prześladowani, zwalniani z pracy czy wyrzucani ze studiów. Status działacza opozycji potwierdza szef UdsKiOR po stwierdzeniu przez prezesa IPN, że dana osoba nie współpracowała z komuni-

stycznymi organami bezpieczeństwa i nie była pracownikiem, funkcjonariuszem lub żołnierzem organów bezpieczeństwa państwa.

Świadczenie pieniężne jest wolne od podatku oraz nie jest wliczane do dochodu wyliczanego na potrzeby dodatku mieszkaniowego ani do dochodu ustalanego na potrzeby przyznania pomocy społecznej.

Wniosek należy złożyć w UdsKiOR.

ZNIŻKI I ULGI

Tańsze bilety

Kombatanci, ofiary represji okresu wojennego i powojennego (a także wdowy i wdowcy), działacze opozycji antykomunistycznej i osoby represjonowane z powodów politycznych mają: 50% zniżki w komunikacji miejskiej, 51% zniżki na bilety w 1. i 2. klasie pociągów osobowych i pospiesznych (w Express InterCity i Express InterCity Premium w II klasie), 51% zniżki w autobusach komunikacji zwykłej i przyspieszonej.

Abonament TV

Zwolnienie z opłat przysługuje m.in. inwalidom, osobom 75+, inwalidom wojennym i wojskowym, kombatantom będącym inwalidami wojennymi lub wojskowymi. Osoby kończące 75 lat są zwalniane z abonamentu bez konieczności wizyty na poczcie.

Paszport

Kombatanci i ofiary represji wojennych oraz okresu powojennego płacą tylko połowę, czyli 70 zł. Osoby po 70. roku życia mają paszport za darmo.

ŚWIADCZENIE WYRÓWNAWCZE

Od października 2020 r. każda osoba mająca status działacza opozycji antykomunistycznej lub osoby represjonowanej z powodów politycznych, której świadczenie emerytalne lub rentowe jest niższe niż 2501,76 zł brutto miesięcznie, ma prawo do świadczenia wyrównawczego. Przysługuje ono w kwocie stanowiącej różnicę pomiędzy 2501,76 zł a kwotą emerytury lub renty (renty inwalidzkiej, renty z tytułu niezdolności do pracy) pobieranej przez uprawnioną osobę.

Konieczne jest złożenie wniosku. Decyzje wydają i świadczenia wypłacają organy wypłacające emeryturę lub rentę, czyli m. in. ZUS. Od decyzji o odmowie przyznania prawa do świadczenia osobie zainteresowanej przysługuje odwołanie do sądu.

Do wniosku trzeba dołączyć dokumenty potwierdzające nadanie statusu działacza opozycji antykomunistycznej lub osoby represjonowanej z powodów politycznych, a w przypadku osób uprawnionych do emerytury i renty zagranicznej — także dokument potwierdzający prawo do tych świadczeń i ich wysokość, wystawiony przez zagraniczną instytucję właściwą do spraw emerytalno-rentowych.

Świadczenie jest wypłacane razem z emeryturą lub rentą. W razie zbiegu prawa do świadczeń wypłacanych przez różne organy, decyzje w sprawie świadczenia wyrównawczego wydaje i świadczenie to wypłaca ZUS.

WSPARCIE DLA INWALIDÓW WOJENNYCH

Dodatek do renty inwalidzkiej wynosi miesięcznie 880,26 zł. Jest co roku waloryzowany. ZUS przekazuje rentę wraz z dodatkiem również osobom mieszkającym za granicą.

W przychodniach, gabinetach specjalistycznych oraz leczenia szpitalnego kombatanci mają prawo do opieki poza kolejnością. Dotyczy to m. in.: inwalidów wojennych i wojskowych, żołnierzy zastępczej służby wojskowej, cywilnych niewidomych ofiar działań wojennych, kombatantów, działaczy opozycji antykomunistycznej i osób represjonowanych z powodów politycznych oraz deportowanych do pracy przymusowej. Pomoc w gabinetach powinna być im udzielona w dniu zgłoszenia się do przychodni czy szpitala. Jeżeli jest to niemożliwe, muszą zostać przyjęci w innym terminie, ale poza kolejnością z listy oczekujących. U lekarza specjalisty termin ten to siedem dni roboczych. Kombatanci są poza kolejnością obsługiwani w aptekach i mają prawo do wizyt u lekarzy specjalistów bez skierowania.

Przysługuje im pierwszeństwo do środowiskowej opieki socjalnej oraz uzyskania miejsca w domu pomocy społecznej. Ten ostatni przywilej mają też żołnierze górnicy, osoby deportowane i cywilne niewidome ofiary działań wojennych.

UdsKiOR

Wojsko Polskie cały czas zaangażowane jest w walkę z COVID-19

Od początku roku zarówno Wojska Obrony Terytorialnej, jak i wojska operacyjne prowadzą działania mające na celu walkę z epidemią koronawirusa. Żołnierze wspierają działania, dzięki którym możliwe jest ograniczenie rozprzestrzeniania się epidemii, a także łagodzenie jej skutków. Każdego dnia w walkę z koronawirusem zaangażowanych jest kilka tysięcy żołnierzy oraz pracowników resortu.

Żołnierze, szczególnie żołnierze Wojsk Obrony Terytorialnej, cały czas wspierają seniorów – zarówno tych, którzy są pensjonariuszami placówek pomocy społecznej, jak i tych,

którzy pozostają we własnych domach. Żołnierze docierają z pomocą do kombatantów, osób starszych, jak również przebywających na kwarantannie.

Od początku października wojsko wspólnie z policją monitoruje przestrzeganie kwarantanny.

Wydzielone w wojskach chemicznych zespoły odpowiadają za dezynfekcję sprzętu, pomieszczeń w jednostkach wojskowych oraz personelu wojskowego. Cały czas Wojsko Polskie prowadzi także dezynfekcję m.in. domów pomocy społecznej.

W system opieki zdrowotnej włączonych jest 14 wojskowych szpitali i 5 ośrodków me-

dycyny prewencyjnej. Ośrodek Diagnostyki i Zwalczania Zagrożeń Biologicznych w Puławach Wojskowego Instytutu Higieny i Epidemiologii każdego dnia wykonuje testy umożliwiające wykrywanie koronawirusa. W całym kraju działa 7 wojskowych laboratoriów do

wykonywania testów na koronawirusa, w tym dwa mobilne.

Wojsko Polskie utrzymuje 6 Lotniczych Zespołów Poszukiwawczo-Ratowniczych w stałej gotowości do wsparcia Lotniczego Pogotowia Ratunkowego przy ewentualnym transporcie chorych na COVID-19. (a)

